

MŪSU LIETUVA

São Paulo - Brasil - 1970 m. rugsėjo - spalio 18 d.

PLACIAJAME PASAULYJE

AR ISIGALĖS ALLENDE?

SANTIAGO. Allende ir toliau visomis priemonėmis stiprina savo poziciją, kad parlamentas išrinktų jį Čilės prezidentu. Praeitą sekmadienį buvo suorganizuotas didžiulis mitingas, tikra liaudies šventė su dainomis ir šokiais plačiojoje sostinės O Higgins avėidoje. Allende jame kalbėjo virš valandos laiko. Savo kalboje buvo labai taikus — išgyrė Frei, Tomic, krikščionių demokratų jaunimą, net Alessandri. Tik puolė konservatorių dienraštį «El Mercurio».

Ir šiaip Allende panaudoja visus savo politinius patyrimus ir diplomatinis gabumus, kad nuramintų susirūpinusius ar prokomunistinės valdžios besibijančius čilėnus. Tai veikia hipnotizuojančiai. Krikščionims demokratams jis daro įvairius pažadus, skelbia neįvesias komunizmo, palaikysias demokratines laisves...

NEGAVO DAUGIAU...

Daug kas mano, kad per paskutinius rinkimus Čilėje komunistai labai pažengę priekiu, kad liaudies masės Čilėje tapusios komunistinės...

Tačiau yra kitaip. Mat, 1964 metų rinkimuose Čilės prezidentus Frei gavo 1.409.912 balsų arba 55,7% balsuotojų, gi ALLENDE gavo 977.902 balsų arba 38,7% balsuotojų. Ta da Allende rėmė tik komunistai — jo marksištinė Socialistų Partija ir Komunistų Partija. Taigi, visi balsuotojai buvo komunistai ar prokomunistai.

Šiais 1970 metais Allende, kaip viso kairiojo sparno atstovas tegavo 36,7% nušimčius balsų, 2,4% mažiau. Tai gi komunistų skaičius sumažėjo: ir su kitom grupėm tegavo proporcingai mažiau balsų!

Tai rodo, kad Čilė nėra prokomunistinė šalis. Liberalų konservatorių atstovas Alessandri laimėjo rinkimus 13 iš 25 Čilės provincijų ir pačioje sostinėje. Allende laimėjo tik 10 tyje, o krikščionių demokratų kandidatas tik 2 se.

Prie Allende laimėjimo daug prisidėjo krikščionių demokratų kairiojo sparno žmonės ir progresistai kunigai, kurie skelbė bendradarbiavimą su komunistais kovoję prieš im-

perialistus, kapitalistus... Prisidėjo ir dangelio neapsisprendėlių manymas, kad Allende įvykdys jų svajones apie visų lygybę, brolybę, gerbūvį.

GRASIMAI, PRIEVARTA

Be abejo, Allende gavo iš trijų kandidatų daugiausia balsų. Bet tik 39 tūkstančiais arba 1,4 procentais daugiau už Alessandri. Tai labai mažas skirtumas.

O tačiau Allende reikalauja, kad parlamentas būtinai turės jį išrinkti prezidentu. Pirmą Frente Popular vadovybę, o dabar ir jis pats aname mitinge reikalavo; «Jei parlamentas jo neišrinktų — nežino visi, kad sustos įmonės, fabrikai, prekyba ir nebus kaimiečio, kuris dirbtų! Tai pirmoji mūsų jėgos demonstracija. Žino visi, kad darbininkai užims fabrikas, o kaimiečiai ūkius...»

Tad Allende jau daro grasinimus parlamentui — nors

vadindamas tai švelniai «įsėpėjimu». Jis jau dabar neigia laisvę parlamentui parinkti bet kurį iš daugiausiai balsuotojų kandidatų. Tuo jis eina prieš Čilės Konstituciją, naudoja jėgą, sūka prievartos kelin.

NEAPSISPRENDE KRIKŠČIONIS DEMOKRATAI

Kaip yra žinoma, tik su Krikščionių Demokratų Partijos balsais Allende gali gauti parlamente balsų daugumą. Tuo tarpu Krikščionių Demokratų Partijos vadas senatorius Benjamin Prado pareiškė, kad partija dar neapsisprendė paremti Allende.

Jos vadovybės komisija studijuoja dokumentą, kuris nuostato demokratiją garantuojančias sąlygas, kurias turėtų priimti Allende, kad krikščionis demokratams balsuotų už jį. Jei komisija tą dokumentą priimtų, jis bus pateiktas Krikščionių demokratų Partijos tautinei direktorijai, susidedančiai iš penkių šimtų atstovų.

Valstybė Valstybėje

AMANAS. Neseniai žydai ir arabai atšventė trijų metų šešių dienų karo sukaktį labai pasikeitusia nuotaika. Žydai šventė susirūpinę ir nuiliūdę, lyg būtų ačą karą pralaimėję, o arabai linksmi ir pasipūtę, lyg būtų jį laimėję. Kas pakeitė jų nuotaikas?

Visų pirma tas faktas, jog žydai pradėjo suprasti, kad arabų partizanai sudaro pavojų, su kuriuo reikia skaitytis. Juk šių metų gegužės mėnesį nuo partizanų kulčių krito 61 žydas ir 131 Izraelio pilietis buvo sužeistas. Jei tas partizanų karas kas mėnesį reikalaus tiek aukų, tai metų gale Izraelis praras truputį mažiau žmonių negu per šešių dienų karą. Tokiam mažam kraštui tos aukos yra gana didelės.

ASTRĖJA SUSIRĖMIMAI

Kokie galingi yra arabų partizanai, rodo ir paskutiniai ji įvykiai Jordano karalystėje.

Norėdamas parodyti, kas yra krašte šeimininkas, krašto apsaugos ministeris ir karaliaus Husseino dėdė buvo įsakęs trečiajai Jordano divizijai apšaudyti partizanų lizdus karo pabėgėlių stovyklose ir pačioje sostinėje. Tas

įsakymas, žinoma, buvo stiprus pastelėjimas į degantį laužą, ir susirėmimai partizanų su kariuomene įsiliepsnuojo visur. Nepaisant karaliaus ir partizanų vado Arafat prašymo sustabdyti tą mažą pilietinį karą, tęsėsi 5 dienas. Viena partizanų grupė bandė nušauti iš savo vilos sostinės važiuojanti karalių. Nepatinkrinti gandai sakė, kad jis buvo lengvai sužeistas. Pasi baigus kovoms, suskaičiuota apie 148 kritusių partizanų ir kareivių. Sužeista buvo 521. Sužeistieji buvo gabunami net Damaskan, Sirijos sostinėn, nes visos Jordano ligoninės buvo pilnos sužeistų.

IR LIBANE

Po keletos pasisėkusių žygių prieš žydus, arabų partizanai visur pradėjo taip pūstis, kad nebenori klausyti vietos valdžios ir pradėjo sudaryti valstybę. Vienas Libano parlamentaras pareiškė, kad arabų partizanai yra didžiausia Libano nelaimė. Prislinkę prie Izraelio sienos, jie šaudė į žydų kaimus ir tokiu būdu išprovokuoja žydų keršto aktus. Pasienio gyventojai yra taip tų aktų įbauginti, kad neseniai 30.000 Libano piliečių apleido savo namus ir užplūdo saugesnes vie-

Tautos Fondas Kviecia i Talka

30 Laisvės Kovos metų. Daug? Ilgokas tarpas mūsų gyvenime, o tik akimirka istorijoje. Ilgas ar trumpas laikotarpis, ne tiek svarbu. Svarbu, tai ką mes padarėme, kiek mes pastūmėjome pirmyn mūsų Tėvynės Laisvės kovą. Atrodo, tik vakar mes tos Laisvės netekome, dėlto ir Laisvės kova nežymiai pa judėjusi.

Mūsų tėvai ir protėviai kovojo virš šimto metų, kol su traukė nelaisvės pančius. Jie kantriai nešė vergo jungą, savo krauju aplaistė Lietuvos žemę, savo kaulais nuklojo Sibiro kelius, bet nepailso, tik kėjo, ir aukojosi. Pagaliau, 1918 metais vasario 16 tosios aktu Lietuva pasiskelbė būti laisva, o Savanorių kraujas tą Laisvę užtikrino.

Mūsų savanoriai, nuogom krūtinėm, ant surudėjusių durtuvų atnešė mums auksinį Laisvės Rytą. Deja, mes nepajėgėme jos apginti nuo priešų Tautos tariaimi «atstovai», prieš parinkti, nuvykę į Maskvą, parnešė Lietuvai «Stalino saulę». Čia buvo ir yra dalis kaltės, kad mes esame čia, o ne Tėvynėje. O taip pat, mes negalime prilygti mūsų tautos didvyriams, Miško broliams, kurie tėvynę mylėjo labiau už save. Jie atidavė tėvynę didžiausią auką ir parodė giliausią meilę, padėdami ant Tėvynės Aukuro savo gyvybę.

Lengva Laisvę prarasti, sunku ją sugrąžinti.

Laisvės kova reiškiasi trimis pagrindais: auka, aukojimas ir krauju. Mums išėjimoje, tenka pati lengviausia dalis — aukoti ir patiems aukotis.

Tiesa, prašoma aukų daug, bet Tėvynės Laisvės kovai reikalų dar daugiau. Džiaukis, laisvėje gyvendamas, broli, kad gali duoti, o nereikia prašyti. Sibiro kankiniai ir mūsų partizanai pasiaukuoja ant Tėvynės Aukuro. Jei norime būti jų verti, turime prisidėti prie Laisvės kovos bent tokia dalimi, kokią mes galime duoti.

Vyriausias išlaisvinimo Lietuvos Komitetas vadovauja mūsų Tėvynės Laisvės kovos bylai. Mūsų visų pareiga jam padėti ir jį remti. VLIKO nuveikti darbai yra mums, dau-

giau ar mažiau, visiems žinomi:

1. Kalba mūsų Tėvynės var du laisvajame pasaulyje. Kelia Lietuvos Laisvės reikalą demaskuoja prieš piktus kėlus ir pinkles, kuriomis nori mūsų Tautos Laisvę amžina pataidoti.

2. Leidžia septyniomis kalbomis ELTOS biuletinius, kuriais informuoja laisvojo pasaulio spaudą ir žinių agentūras.

3. Išlaiko keturias lietuviškas radijo valandas, iš kurių paskutinioji, Filipinuose pradėjo veikti š.m. liepos mėnesį. Taigi, ją gali girdėti ir mūsų brolis Sibire. O jau, be abejo, jis ją girdi, ir tai duoda jam vilties, stiprybės ir naujų jėgų tolimesnei kovai prieš sov. priespaudą.

4. Renkama Lietuvių Tautos genocido istorinė medžiaga ir atskleidžiamas Molotovo/Ribbentropo suokalbis prieš Lietuvos ir kitų tautų laisvę. Jie bus išspausdinti ir paskleisti po visą laisvą pasaulį.

Šiandien ne Muzės laikai — mana iš dangaus nekrenta, Nieko veltui neduoda; sakoma, tik vėjas veltui pučia. Pati VLIKO Valdyba dirba be atlyginimo, tačiau visi minėti įsipareigojimai yra surišti su išlaidomis. VLIKas aukoja darbą, o mes jį remkime savomis pinigėmis aukomis. Tautos Fondas telkia lėšas VLIKO veiklai ir kiek jis surinks aukų, tiek VLIKAS bus pajėgus tęsti Tėvynės Laisvės kovą. Pačios T. F. Valdybos darbas yra garbės darbas.

Todėl šiais 30-iesiais rezistencijos prieš okupantą metais, su Rugsėjo 8-ja Tautos Fondas skelbia naują piniginį vąjį. Tenelieka nė vieno laisvame pasaulyje lietuvio, kuris savo pinigine auka neprišidėtų prie mūsų Tėvynės vergovės pančių naikinimo. Tai mūsų kiekvieno tautinė ir garbės pareiga. Kol priešas mus plūsta, tai darbas Laisvės Rytui ne veltui! Jei norime būti verti savo brolių atiduokime savo dalį Tėvynei — siųskime auką Tautos Fondui šiuo adresu: Lithuanian National Fund 64-14 56 Rd., Maspeth, N. Y. 11378.

Visi Tautos Fondo rėmėjai gauna rėmėjo ženklą.

TAUTOS Fondo Valdyba

gesnes vietas. Kartu su kitais 300.000 karo pabėgėlių, jie sudaro nemažą finansinę našta mažai Libano respublikai, kuri nori taikiai sugyventi su Izraeliu. Nors vyriausybė įsako partizanams neerzinti žydų, bet šie nenurims ta ir elgiasi, kaip jiems patinka.

Žymiai blogesni yra santykiai tarp partizanų ir vyriausybės Jordano karalystėje. Jau keletą kartų karalius Husseinas turėjo jiems nustileis-

ti. Spaudžiamas partizanų, ši kartą karalius atleido iš eina jų pareigų savo dėdę, krašto apsaugos ministerį, ir savo pusbrolių, trečiosios divizijos vadą. Nors jis sakė, kad daugiau jiems nebebus teisės, tačiau kas žino, ką atneš ateitis. Vienas partizanų vadas net taip išsireiškė: «Karalius gali valdyti kraštą tol, kol jis mums nepastoja kelio». Panašiai galvoja ir kiti partizanai.

(pabaiga 6 pu.)

PASIUNTINYBĖ VATIKANE

Mirus ministeriui St. Girdvainiui, Lietuvos pasiuntinybė prie šv. Sosto tebeveikia, vadovaujama sekretoriaus St. Lozoraičio, jr.

LIETUVIŲ AIKŠTĖ

Čikagos Marquette parko srityje atidaryta Lietuvos aikštė. Iškilimėse dalyvavo beveik aštuoni tūkstančiai asmenų. Buvo paleisti keli tūkstančiai balionų, o ore skraidė trys Lietuvos lakūnų lėktuvai.

UŽPULTAS LIETUVOS ATSTOVAS

Lietuvos atstovas J. Kajecas netoli pasiuntinybės Washingtono buvo keturių vyrų užpultas. Žulkai perlaužė žandikaulį, atėmė laikrodį ir pinigų.

NAUJAS REDAKTORIUS

Montrealyje leidžiamos «Ne priklausomos Lietuvos» naujuoju redaktoriumi pakviestas Romas Maziliauskas, užimamas mirusio J. Kardelio ir laiko kinojo redaktoriaus poeto H. Nagio vietą.

MINI SUKAKTĪ

Augsburge, Vokietijoje, gyvenąs dr. Antanas Rukša mini 70-tuosius metus. Lietuvoje buvo literatūros profesoriumi. Išėjimoje Lietuvos Enciklopedijai yra parašęs apie 43 tūkstančius eilučių, o dabar paruošė stambų veikalą iš Vilniaus universiteto istorijos, kuriam šiuo metu sukanka 400 metų. Yra iš lotynų kalbos eilė klausių veikalų, įskaitant «Eneidę», išvertęs.

ŠILUVA SUS LAUKĖ ISTORIJS

Kun. Stasio Ylos veikalas apie Šiluvos šventovę Lietuvoje atspausdintas. Pirmasis tomas turi 295 puslapius ir apima laikotarpį iki septyniolikto amžiaus galo. Aprašyta ne tik pačios vietos istorija, bet anų laikų socialinės bei religinės nuotaikos. Žemaičių vyskupas jos istorija ir katalikų bei protestantų dvasininkų pastangos apaštalauti lietuvių kalba.

RUOŠ AMOS EVANGELIJOS

Romoje gyvenąs prel. L. Tulaba iš graikų kalbos verčia Evangelijas. Ligi šiol lie-

tuvių kalba daugiausia vartotas arkivyskupo Skvirecko vertimas. Yra ir Anglijoje lietuvių protestanto kunigo išverstas Naujasis Testamentas. Skvirecko vertimas panašesnis į lotynų kalbą, iš kurio buvo verstas, o Tuabos vertimas būsiąs tikslesnė lietuvių kalba rašytas.

MILIJONAS KALINIŲ

Šveicarų spaudos daviniiais, Sovietų Sąjungoje veikia apie 600 koncentracijos stovyklų, kuriose yra virš milijono kalinių.

LIETUVIAI GUDIJOJE

Gudijoje esama apie 50 tūkstančių lietuvių. Nors Lietuvoje yra lenkų ir rusų mokyklų šiems lietuviams nėra vienos lietuviškos mokyklos. Tėvai stengiasi vaikus siųsti į mokyklas Lietuvoje, bet tada jie Gudijoje baudžiami mažesniu atlyginimu, kol reikia Lietuvoje mokėti už mokslą ir bendrabutį. Lietuviai išskirstyti po įvairius kolchozus, kad vienoje vietoje nebūtų daug lietuvių, o profesiją įsigiję siems neįmanoma lietuvių gyvenamoje vietoje gauti darbo. Net gyventojų aprašyme neleidžiama įrašyti kaip lietuviui.

IŠVENTINTI KUNIGAI

Lietuvoje išventinti aštuoni nauji kunigai. Kadangi skaičius mažas, dvi vyskupijos liko negavusios nė vieno Šventimai vyko lietuvių kalba. Tai juokingai mažas skaičius naujai išventintų kunigų.

«PIRŠLYBOS ŠAPNAGIUOS»

Detroito lietuvių grupė, vadovaujama Stasio Šližio, pastatė operetę «Piršlybos Šapnagiuos», kurioje dalyvavo 85 vaidintojai. Dalyvavo tautinių šokių grupė, 61 asmenų choras ir jaunimo orkestras.

VASAROTOJAI PALANGOJE

Vasaros metu Palangoje atostogauja apie ketvirtadalį milijono asmenų, vienu kartu net iki 70 tūkstančių. Beveik visi apianko Gintaro muziejų.

SOVIETUOSE VISI BALSUOJA

Pagal okupuotos Lietuvos duomenis, rinkimuose balsavo 99,92 nuošimčiai gyventojų. Kadangi kandidatų tik po vieną, buvo išrinkti visi režimo parinktieji. Galima balsuoti ir prieš išstatytą kandidatą. Lietuvoje prieš balsavę 670. Latvijoje ir Estijoje kiek didesnis skaičius.

VIS NESISEKA

Vilniuje paskelbus 1970 metų pirmojo pusmečio «ūkio vystymo plano» įvykdymą, «Tiesos» žodžiais (liepos 28) paaiškėjo ir atsilikimo pramonėje reiškinys. Atsilieka medvilninių audinių įmonės, ne visi pramonės gaminiai aukštos kokybės. Dalyje įmonių, ypač avalynės srityje, pasak dienraščio «dirbama senais, amžių atgyvenaisiais metodais». Tai ypač liečia Šiaulių «Elnio» įmonę. Daug priekaištų teko Alytaus šaldytuvų gamyklai. Jos šaldytuvai par-

duodami įvairiose sovietų republikose ir bloga gaminių kokybė, aišku, žemina ne tik Alytaus įmonės, bet ir pačios Lietuvos vardą. Daug nesklaidumų ir prekių reklamos srityje. Tai vis priekaištai, kuriuos okupuotos Lietuvos spauda, su «Tiesa» priešaky skelbia jau net ištiesus dešimtmečius.

(ELTA)

KUO DOMISI LIETUVOS JAUNIMAS?

Šį rudenį į aukštąsias mokyklas okupuotoje Lietuvoje stoja apie 11770 pirmakursių — naujųjų studentų. Iki rugpjūčio 1 dienos visoje Lietuvoje buvo įteikti pareiškimai ir jaunuoliai jau buvo pasirinkę specialybės. «Tiesa», nr. 171, informavo, kad daugiausia jaunuolių domėjosi «gyvenimo patikrintomis specialybėmis», kaip prekyba, pramonės ūkiu, teise, medicina (ypač farmacija), lituanistika, istorija. Tačiau «kažkodėl jaunimo dėmesio» nesulaukia fizika ir matematika. Abiturientai nesiryžta stoti į naujas specialybes ir trūksta kandidatų tokiose specialybose: valdymo sistemų automatizacijoje, taikomoje matematikoje ir televizijos režisūroje. Be to, Lietuvos jaunimas per mažai domisi elektronika, laivų statyba bei remontu, risamųjų medžiagų technologija, melioracija, durpių arba linininkystės mašinomis bei technologija ir kt.

(ELTA)

Liepsnos ir Apmaudo Asočiai

JURGIS GLIAUDA

PREMIJUOTAS ROMANAS

PIRMININKAS

(Tęsinys)

— O gi kur, — pasakė Raikūnas. — Ir tai neišvengiama ir visai nekeista, kol bus gyva smulkiasavininkiška karta. Tai natūralu. Tik reikia prisijaukinti juos, įtraukti darban. Aišku, komunaliais bendrabutis visa tai išlygina — bendra virtuvė, bendri vaikų kambariai, bendri radijo taškai. Dabar tos paskiros trobelės lyg lizdai, kur gera tarpti individui. Ar atsiskyrėliui. Tai viskas pereinama stadija, draugas knygininke. Tarybinėje butyje neįmanoma paverčiama įmanoma. Tarybinė butis — dirvonas po noragu.

Kada jo veide sušvito patetika, iškilmingumas, aš pagraivojau, kad Raikūnas įtariąs mane rašant raportus bent rajkomo sekretoriui.

Apie komunalinį pastatą, kaip ir apie seniai laukiamą trobesį salei, kur tilptų skaitykla, knygynas, raudonasis kampelis — nuolat ir per ilgą laiką kalbėta kolūkiečių mitinguose. Pasikalba, pasiguodžia, išsviedžia palubėsna makorkinius dūmus, ir nusišiepia, ir nusišpiauna. Tam statybos reikalui nuo neapmenamų laikų išskaitoma iš darbdienu. O darbdienu nestokoja — kiti padaro darbdienu net per pora dienu. Bet tempai vis tokie: bus namas, kada mūsų nebebus.

P pinigai yra — statybinių reikmenų nėra. Planas yra — statybos bazė rašo: palaukit! Atkultnioja draugas iš rajkomo ir laido gerklę: — Draugai kolūkiečiai, pas mus bus mėly-

nieji miestai, apie kuriuos rašė ordininkas Tolstojus. Namų sienos bus stiklinės, šildymas iš atomo. Svečiuotis kitan kolūkin ar atostogų važiuosime raketą apžergę.

Žmonės kudakina, šiepiasi, pastringuoja, šnirpčia nosimis ir po mitingo vėl iššlepsena savo devynerių metrų kampan. Kada kas bus — o dabar šatriukai, žibaliniai primusai. Pelno iš kolūklo gamybos kaip katė priverkė. Silkės įpranta glaustis statines gyvenamajam plotam, taip ir kolūkiečiai Elektros netruksta. Šviečia trobose, net ir lauke. Kada pavasarį ievynas pražysta, atrodo, naktį ta elektrinė šviesa kvepia kaip tiršti kvepalai.

KUMETYNAS IR VIENSĖDINIAI NAMAI

Nugarmėjusių dvaruko namų vietoje užveisė skverą, tirštai užsėjo lysvę agonomis, pavadino skveruką koku dažnu visasajunginiame plote herojišku vardu. Dar surentė čia betoninį paminklėlį, kurs primena mums, jauniems, nebeatmenantiems išvadavimą iš hitlerinių okupantų. Naktimis paminklėlis nulieta skaidria elektrine šviesa.

Ta patetika ne ką bendra turi su kumetynu. Kumetyne visada gyva, irzlu, triukšminga ir paika. Čia gyvena vaikingieji, nes dideliame ir senos statybos name žiemą labai patogiu su šiluma. Visada vaikai kartu su katėmis, vištomis pailiojasi po kojomis, spokso į praeivį, atkišę į viršų savo veidukus, kur po nosimis neretai kabo žalsganos žvakės.

Moteriškė barasi, vanoja; radijo taškai skardenasi metalinio tembro garsais, paplautos teškiamos čia prie durų slenkščio — ir surask, jei gudrus, kuri papylė?

Iškulti langų stiklai žiemai dangstosi oro atmainose išbrinkusiais faneros gabalais.

Viensėdinių namų gatviškė buvo negrįsta, įžėlusi gajomis kiaulpienėmis. Lietūs čiuožė nuo piktžolių lapų, šlynas netižo, ir po lietaus buvo galima žengti nenuklimpus padu purvan. Viskas čia buvo keistoka, nes namus suvilko ir sustūmė laikinam, o liko taip ilgam. Medžių nebuvo, bet prisimerkus buvo galima vaizduotis, kad čia yra idiliškas kaimelis, toks smagus, toks perdėm kolūkinis, kokius mėgsta režisieriai, filmuodami perteklingo kolūkio gyvenimo filmelius.

Nebuvo čia ir tvorų. Statyti tvoras buvo griežtai uždrausta. Tvorą yra iššūkis socialistinei ideologijai, smulkiasavininkiškų nuotaikų demonstracija, kolūkinės žemės grobis. Tvorą skiria žemę į «mano» ir «tavo», o tarybinė žemė yra bendra, visų.

Aš gyvenau viename iš tos gatvės namų. Troba buvo brigadininko Dareikos gyvenvietė. Gyveno Dareika su žmona. Juos suglaudus, davė kambarėlį man. Gyvenau čia kultūringai. Kambarį galima užsidaryti, išėjus užrakinti duris. Visa tai teikia gyvenimo smagumą. Visur pas mus per daug žmoginga, per daug nėra žmogiškumo. Ir kas nemėgsta vietos, tokio bent kam po, kur gali jaustis vienas, kur pašalimis neįlenka kaip bendragyventojas, nedrumsčia tavo vienuolystės?...

Seniai Dareikos buvo taip uždari, ramūs, kad nebuvo galima jų pajusti net gyvenant su jais po vienu stogu.

(Bus daugiau)

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 20
Caixa Postal 4421
Sao Paulo, E.S.P.
Tel.: 273-03-38

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

Direktor responsavel Dr. José Ferreira Carrato

Redator: JONAS KIDYKAS

Administr.: JONAS BRUŽIKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 20,00 visoje
Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 100,00 P.
Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 0,40

SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 40,00 paskutinijame
N Cr. \$ 20,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 15,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy pertvarko savo nu-
žiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasira-
šyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skel-
bimų turinį redakcija neatsako.

Vyskupas prievartoje

Pasklidus laisvajame pasaulyje okupuotos Lietuvos ku-
nigų grupės laišku, skirtam Sovietų Sąjungos premjerui A.
Kosyginui, sunerimo okupacinė valdžia. Vienas jos įsakytas
dvasininkas bandė savo rašiniiais JAV lietuvių spaudoje pa-
neigti laiške išdėstytus faktus, bet, užuot paneigęs, tik davė
progos dar ryškiau atskleisti religijos persekiojimą Lietuvoje.
Prabilo ir pats religinių reikalų įgaliojantis J. Rugienius
komunistinėje išėivių spaudoje. Apie tai buvo rašyta «Tėviš-
kės Žiburiuose» ir nurodyta, kad jo minimi faktai tik patvir-
tina liūdną religinę būklę Lietuvoje, ypač kunigų seminari-
jos. Pagaliau buvo priverstas prabilti ir senelis vyskupas
Juožas Pletkus, Telšių apaštalinis administratorius. Pas jį
buvo nusiųstas korespondentas Kostas Valius, kuris pateikė
keletą klausimų ir gavo atsakymus. Kad tai padaryta ry-
šium su minėtu laišku A. Kosyginui, matyti iš šio klausimo:
«Pastaruosiu metu reakcinė užsienio spauda mėgaujasi ten-
dencingu grupės vilniškių kunigų laišku, kurie, siekdami ap-
šmeižti naująją tvarką gimtajame krašte, vaizduodami save
karštais religijos gynėjais, šie žmonės išsiuntė Lietuvos ne-
prieteliams į Vakarų. Tikriausiai ne jie yra tikrasis Lietu-
vos katalikų bažnyčios balsas?» («Laisvė 1970 metų birželio
5 d.). Taigi, čia išlenda yla iš maišo: okupacinei valdžiai rū-
pi paneigti faktus, išdėstytus aname Lietuvos kunigų laiške
ir tai vyskupo lūpomis! Tai įmanoma tikrai prievartinėje
santvarkoje. Jau vien ši aplinkybė liudija, kad to vargšo
vyskupo lūpomis kalba pati okupacinė valdžia.

Kad taip yra, matyti iš atsakymų, ypač iš paskutiniojo,
kurio vysk. J. Pletkus atsiliepija į cituotąjį klausimą: «Lietu-
voje yra vyskupai, vyskupijų valdytojai, kurie, bendradar-
biaudami su vyriausybe, sugebėjo ir toliau sugebės spręsti
bet kokius pribrendusius reikalus». Nors tiesioginio atsaky-
mo nėra tačiau duodama suprasti, kad religiniai reikalai
priklauso vyskupams bei valdytojams, bendradarbiaujantiems
su vyriausybe, kad kunigams nėra ko rūpintis religine Lietu-
vos būkle. Koks yra vyskupų «bendradarbiavimas» su vy-
riausybe, visiems žinoma: vyskupų viršininkas yra religinių
reikalų įgaliojantis J. Rugienius, per kurį eina visi įsakymai
ir vyskupams, ir valdytojams, ir kunigams. Okupacinės val-
džios įsakyti vyskupai turėjo važinėti į propagandinius «so-
vietinės taikos» suvažiavimus, pasirašinėti politinius atsišau-
kimus, siųsti politinius protestus kitų kraštų vyskupams. An-
tai, okupuotos Lietuvos vyskupai savo laiką buvo priversti
pasiųsti Australijos vyskupams raštą, protestuojant prieš
amerikiečių kariuomenės pasiuntimą į Vietnamą. Dabar ta
pati valdžia priverė vyskupą Juožą Pletkų netiesiogiai pa-
sisakyti prieš savo krašto kunigus, kurie parašė jau net tre-
jetą aliarmuojančių laišku. Žinant padėtį, netektų nustebti
jei Lietuvos vyskupai pasirašytų protesto laiška prieš patį
popiežių ar jo laikyseną Lietuvos atžvilgiu. Juk jie yra sa-
votiški kaliniai ir jų vardu valdžią turintieji gali viską pa-
daryti, net juos pačius sukompromituoti. Užsienis betgi ma-
to, kad tokioje būklėje ir vyskupo balsas gali būti prievar-
taujančios rankos įrankiu.

Visai kitoj šviesoje atsistoja minėtasis Lietuvos kunigų
grupės laiškas. Jokia valdžia nevertė jo rašyti — jis gimė
iš tikro rūpesčio, matant tragišką religijos būklę, kurią su-
darė okupacinė valdžia, kartu tvirtinama, kad religinę lais-
vę laiduoja sovietinė konstitucija. Tai didžioji veidmainystė,
prieš kurią ir pasisakė gana gausi kunigų grupė, rizikuoda

Šiurpus Jubiliejus

PETRAS PAKALNIS

Išgirdęs, kad 1939 metais
du vokiečiai susprogdino ato-
mą, prof. Enrico Fermi papra-
šė JAV vyriausybės pagalbos,
nes ir jis norįs susprogdinti
atomą. Enrico Fermi buvo Ita-
lijos žydas, neseniai atvažia-
vęs į JAV, Nobelio premijos
laureatas. Jei jam pasisektų
susprogdinti atomą ir paga-
minti atominę bombą, karas
sutrumpėtų keletą metų.

Kas nepriimtų tokio pasiū-
lymo, kuris sutaupys daug gy-
vybių ir kapitalo? Todėl JAV
vyriausybė buvo dosni ir pi-
nigais, ir reikiama pagelbinin-
kų skaičiumi. Ir štai, pasidar-
bavęs apie 3 metus, Enrico
Fermi atsiekė savo tikslą:
1942 metais gruodžio 2 dieną
Chicagoje susprogdino atomą.

Dabar Enrico Fermi turėjo
persikelti į Los Alamos atomi-
nę laboratoriją, kuriai vadov-
avo prof. Oppenheimer, taip
pat Nobelio premijos laurea-
tas. Ten dirbo eilė mokslininkų.
Jų tikslas — pagaminti
atominę bombą.

Pirmoji atominė bomba bu-
vo išsprogdinta Los Alamos
dykumoje 1945 metais liepos
16 dieną. Tuo tarpu preziden-
tas Trumanas buvo pavedęs
vienai komisijai studijuoti, ar
atominės bombos vartojimas
karo tikslui yra leistinas. Juk
ji užmušė tūkstančius nekaltų
žmonių ir gali pradėti naują
kariavimo būdą.

Komisijos darbas buvo at-
sakingas. Ji ieškojo visokių
galimybių. Pavyzdžiui, nume-
ti atominę bombą netoli Toki-
jo miesto, kad Japonijos vy-
riausybė pagaltotų, ar išėimo
ka tęsti karą. Karas su Vokie-
tija jau buvo pasibaigęs, bet
Japonija nenorėjo pasiduoti.
JAV kariuomenės štabo ap-
skaičiavimu Amerika turėtų
paaukoti apie milijoną kareivių,
kad įveiktų Japoniją. Ato-
minė bomba pareikalaus ma-
žiau aukų.

Atrodo, kad šis argumentas
buvo stipriausias, ir komisi-
jos dauguma patarė preziden-
tai vartoti atominę bombą
sėkmingiausiu būdu. Tuo tar-
pu JAV aviacija buvo paruo-
šusi specialų lėktuvą ir 9 la-
kūnus, kurie turėjo aptarnau-
ti lėktuvą ir atominę bombą.
Tik vienam pilotui buvo pasa-

kyta, kad jo lėktuvu bus ve-
žamas specialus ginklas. Kiti
lakūnai nieko apie tai neži-
nojo. Tiesa, jie matė bombos
sprogimą ir pajuto, kaip lėk-
tuvas buvo kratomas. Bet tik
po savaitės jie sužinojo, ko-
kią svarbią misiją jie atliko.

Antroji atominė bomba spro-
go virš Hirošimos miesto 1945
metais rugpjūčio 6 dieną ir
užmušė apie 80.000 žmonių.
«Atrodė, kad iš dangaus būtų
kritusios 100 saulių», taip ap-
rašo sprogimą vienas liūdinin-
kas. Bet Japonija neprašė pa-
liaubų. Tik nukritus trečiajai
atominėi bombai ant Nagasa-
ki miesto, japonai suprato,
kas jų laukia. Iš tiesų, jie
neturėjo nieko bijotis, nes
JAV buvo išmetusi visas ato-
mines bombas ir daugiau ne-
turėjo. Ministerių kabinetui
esant ne vieningos nuomonės
apie karo užbaigimą, Japoni-
jos imperatorius įsakė pradėti
derybas su JAV.

Minėdami 25 metų sukaktį
nuo atominės bombos sprogi-
mo, 8 JAV lakūnai susirinko
Salt Lake mieste atšvęsti tą
šiurpų jubiliejų. Jie sudarė
lėktuvo įgulą, kuris numetė
atominę bombą ir sutrumpi-
no karą. Paklausti, ar jie, rei-
kaldai esant, vėl taip darytų,
atsakė, kad taip. Vienas tų
lakūnų buvo nuvažiavęs į at-
statytą Hirošimos miestą ir
sukaktuvių proga papasakojo
kolegoms savo įspūdžius. La-
bai įspūdingas esąs atominės
bombos aukų muziejus. Bet
kiek tų aukų yra?

Į tą klausimą nori duoti
tikslų atsakymą vienas kruopš-
tus japonas, vardu Yuzaki, Ga-
vės valdžios stipendiją ir 5
apmokėtus pagelbininkus, Yu-
zaki paprašė per spaudą ir
televiziją gyvųjų liūdininkų
suteikti jam žinių apie miru-
sias Hirošimos šeimas. Jis
dirba jau 3 metus ir mano,
kad reikės dar 5. To eksper-
to nuomone Hirošimos mies-
te žuvo 200 000. Atstatytas Hi-
rošimos miestas turi 550.000
gyventojų.

Vienas JAV žurnalistas su-
rado ir apklausinėjo tą lakū-
ną, kuris atpalaidavo nuo lėk-
tuvo atominę bombą. Paklaus-
tas, ką jis mano apie atomi-
nės bombas, lakūnas jam taip

atsakė: «Aš manau, kad visi
yra įsitikinę, jog niekuomet
nereikėtų vartoti to ginklo». Iki
šiol jo pageidavimas išsi-
pildė, o Austrijos sostinėje
vedamos derybos apie strate-
ginių atominų ginklų apribo-
jimą.

SAVOJI SPAUDA SPAUDOS BALIAUS PROGA

Lietuvių visuomenėje nei
anksčiau, nei dabar, tuo la-
biau Sanpaulyje, nebuvo nei
materialinių sąlygų, nei pa-
gundų privačiam pelno inte-
resui įsimesti į spaudą. Lietu-
vių spauda sukurta ir išlaiko
ma visuomeninių, politinių,
ideologinių ir profesinių jun-
ginių ir valstybinių instituci-
jų. O ir vieno kito privataus
leidėjo iniciatyvą lėmė ne
pelno, bet idealistiniai sume-
timai.

Taigi savoji spauda išsilai-
kė ir išsilauko visuome-
nės ir spaudos darbuotojų
idealizmu. Todėl lietuviškoji
spauda visų pirma yra pasau-
lėžiūrinė, pasmatinamoji, ir tik
paskui informacinė.

Ji nesivelka paskui minios
instinktus ir skonį, vaikyda-
masi pelno. Ne — ji stengiasi
juos kontroliuoti ir savo už-
daviniu laiko ne tik visuome-
nė informuoti, bet ją lietuviš-
kai — krikščioniškai nutiekti,
auklėti ir formuoti. Ji, kaip
žinome lėmė ir lietuvių tau-
tos atgimimą, kuris neįsivaiz-
duojamas be «Aušros», «Var-
po» ir «Apžvalgos», Lietuvos
valstybės atkūrimą, valstybin-
gumo įtvirtinimą, ir tautinės
bei kultūrinės sąmonės išug-
dymą.

Dabar čia ji palaiko lietu-
vių išėivijos tautinę gyvybę,
ryšius tarp pasaulyje išsiblaš-
kiusių išėivių grupių, bendro-
menių, skatina lietuvių kultū-
rines apraiškas išėivijoje, ko
voja už Lietuvos nepriklauso-
mybės atstatymą, veda idėji-
nę kovą su tironiškuoju Tėvy-
nės pavergėju, kuris savo
siuončiamais laikraštukais no-
ri ir laisvėje esančius lietu-
vius nejučiomis pavergti ir
dokumentuoja išėivijos istori-
nius įvykius.

Pagal išgales ir laikraštis
«Mūsų Lietuva» tai vykdo.
Tad palaikykime savąją spau-
dą, savaitraštį «M. Lietuva»!

Iki šiol jis išsilaukė vien dē-
ka savo prenumeratorių sąži-
ningumo, dosnumo, garbės lei-
dėjų ir kitokių aukotojų vie-
je Pietų ir Šiaurės merikoje.
Spaudos Baliaus, kurs įvyks
rugsėjo mėn, 20 d., šį sekma-
dienį, tuoj po Sumas. Jauni-
mo Namuose, Vila Zelinoje,
yra tokia proga jam padėti.
Visas likusis jo pelnas bus
skiriamas «Mūsų Lietuvos» lei-
dimo reikalams. Be to tai pro-
ga susiburti didesniame
ML skaitytojų būriui, drauge
pasidžiaugti, pabendrauti, pa-
sitaruoti įvairiais «Mūsų Lietu-
vos» reikalais, pareikšti savo
pageidavimus ir juos išgirsti.

Tad visi dalyvaukime SPAU-
DOS BALIAUJE!

ma kalėjimu ištrėmimu, darbo leidimo atėmimu ir pan Argi
tokioje būklėje rašydami žmonės gali skelbti netiesą? Ar ga-
li nurodyti netikrus faktus? Ar gali falsifikuoti padėtį Lietu-
voje? Ar gali klaidingai cituoti Leniną ir sovietinę konstitu-
ciją, juoba, kad raštas skirtas pačiam okupacinės valdžios
premierui? Niekuomet To laiško autorių parašai yra, gali-
ma sakyti, kraujo parašai. Kas gi dės parašą po raštu, tvir-
tinančiu netiesą ir rizikuos savo laisve ir net gyvybe? Be
reikalo bando okupacinės valdžios pareigūnai suniekinti tą
kollektyvinių kunigų raštą, vadinti naujosios tvarkos šmeižtu.
Niekas tuo nepatikės, net jeigu jie ir vyskupo lūpomis pra-
byla. Faktai yra per daug ryškūs, kaip galėtų būti pridengti
melu. Vienintelė garbinga išeitis Lietuvos okupacinės val-
džios pareigūnams — atleisti religijos persekiojimo varžtus,
leisti priimti kunigų seminarijon visus kandidatus, duoti lais-
vę religinei veiklai, kaip ir visuose kultūringuose kraštuose,
Tada nereikės veidmainiauti — viduje vykdyti religijos per-
sekiojimą o užsienyje tai vadinti laisve.

Jauenybės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

GERVAZAS MAUKELĒ

Nemoralūs Moralai

Jei kaulais oro permainą jauti
Nevesk jaunesnės dvigubai..
Sakyk: «Velnio p šliaušk, gundymų žalty!
Ko, kaip nelaimė, prikibai?»

Jei banke pinigų daugiau turi
Kaip smegenų galvoj žiloj,
Padės tau juos išleisti bet kuri
Gražuolė, šioj gražioj saloj.

Jei trokšti praturtėti sau staiga,
Belieka tau tik susizeisi
Darbovietėj, ir vargo pabaiga
Tave palaimins pinigais..

Jei būsi žioplis, kas tau beįkrės
Tuščion makaulėn smegenų?
Prie moterų, prie sklidinios taurės,
Sakyk: «Tik jums aš gyvenul»

Besimaišant

Televizijai vergaujant
Nėra laiko knygai
Bachui auka atnašaujant,
Reik «važiuot į Rygą».

Vargas, taip kvailai pamilus
Gero draugę žmoną,
Kuri nuolat lyg prisvilus
Prie kažkokio Džiono.

Džionas, nejuokais turtingas,
Gerą biznį įveda;
Ji, ištižusi aptingus,
Tik į akį deda.

Taip ir maišos visas «svietas»,
Ir nebijo «grieko».
Tik aš nejudu iš vietos,
Nelaimėjęs nieko.

vių kurie moka net keturias kalbas — ir nuo to pasaulis nesugriuvo.

Iš psichologijos žinoma, kad vaikas, iš karto išmokstas daugiau kaip vieną kalbą, lėčiau pradeda kalbėti. Taip pat sveikiau, jeigu skirtingi žmonės, kalbėdami su vaiku, kalba viena kalba. Jeigu tėvai kalba tik lietuviškai, teta portugaliskai, kaimynas angliškai, mokytojas vokiškai, vaikas gali visas iš karto tas kalbas išmokti be didelės bėdos.

Kalba perduodami ne tik žodžiai, žodynas, bet ir nuotaikos. Vienoje lituanistinėje mokykloje Šiaurės Amerikoje buvo krizė, nes mokytojai niūriai mokė, vaikus nuolat barė ir baudė, vartojo senoviškus pedagogikos metodus. Kaip tokiems vaikams gali būti mieli lietuviški dalykai? Pasiklausykime, kaip mokytojai abiejose S. Paulo lituanistinėse mokyklose kalba apie istoriją, geografiją, dainas ir kt. Vaikams persiduoda dau-

giau už mokslo žinias mokytojo džiaugsmas, dalyko pamėgimas, tautos meilė..

Vaikai atsiliepia į tai, ko iš jų tikimasi. Jeigu vaikas nuo latos baramas, vadinamas ne tikusiu, jam sunku iš to apie jį sukurti vaizdą išsikrapstyti. Jeigu iš jo tikimasi, kad gali išmokyti daug kalbų, mylėti Lietuvą, gražiai elgtis, gerai mokytis, vaikas jau turi sveiką savęs sampratą, vaizdą.

Vasarlo 16 gimnazijoje, kurioje dabar pradėdama statyti naujas bendrabutis viešų lietuvių pagalba ir pastangomis, iš vaikų tikimasi, kad,

atėję į mokyklą nemokėdami lietuviškai, ją baigs sąmoningi tautiečiai. Taip ir įvyksta. Per porą metų išmoksta kalbėti, o brėsdami išsąmonija savo prigimtą tautiškumą.

Nauda iš savo tautybės atrandama ne per prakalbas ar dūsaujimą, bet iš paties gyvenimo, kokį pavyzdį jaunimo rodo vyresniosios kartos, gyvenusios Lietuvoje ir turinčios didelį patyrimą ir tautos lobyną, perduotiną ateities kartoms, kad amžinai gyventume.

UZDAVINIAI

Nr. 9. Iš šiuose žodžiuose randamų raidžių — garas, aita, narvas, no ta, ratai padaryk naujus žodžius:

Nr. 10. Atspėk šias mįsles:

Pramušiau ledą, radau sidabrą, pramušiau sidabrą, radau auksą.

Maža žmonelė bėgiodama visą pasaulį aprėdo.

Balta pieva, juodos avys — kas išmano, tas tegano.

ATSAKYMAI IŠ PRAEITO NUMERIO

Nr. 7. Ilgiau trunka iškelti vėliavą iki pusės stiebo gedulo dieną, nes pirma ji iškeliamą į viršų, tada nuleidžiama iki pusės.

Nr. 8. Tavo tetos brolis, jeigu tau ne dėdė, yra tavo tėvas.

Savaitei Bėgant

Prabėgo dar viena savaitė. Lygi, kaip ir kitos, pilka, žiemos drėgmės ir šalčio apsiausta. Diena šiltoka, bet naktimis šalta nejuokais. Tai gi, savaitė daugiau, rodos, nieko ypatingo neatnešė.

Beje, atnešė. Buvau užmiręs. Atnešė, tik gal mažai kas tai bus pastebėjęs.

Buvau lietuvių mokykloje praeitą šeštadienį. Aplinka pasikeitusi. Isitaisę naujoje salėje. Grupė nuo kitos atskirta tik lentų skyrimu. Galle pingpongo stalas. Per pertraukas jaunimas mėgina savo jėgas, kiti scenoje groja, bėrbina.

Taigi, kas verta paminėti ir kas atkreipti mano dėmesį, tai naujų jėgų padidėjimas švietimo darbe.

Jau buvo pakartotinal rašyta apie kun. A. Saulaičio S. J. atvykimo. Atvyko — rodos, į van denį dingo. Ne, taip nebuvo. Žiūriu, jis jau įstraukęs su jaunimu darban. Pamėkas duoda, filmas rodo, paveikslais lietuviško žodžio moko. Darbas jaučiasi pagerėjęs, pagyvėjęs. Iki šiol dirbusiems našta gerokai palengvės.

Dar ne viskas. Randu dar vieną entuziastę liet. mokyklos reikalams. Tai Janina Valavičienė Teiraujosi apie jos darbą čia.

— Geografija man visuomet patiko, — kukliai aiškinasi. Bus gera proga pačiai prisiminti ir kitus pamokyti.

— O kaip su mokiniais?

— Pradžioje teko gerokai «paklaidžioti» po Europos žemėlapi, ko manieji mokiniai surado Lietuvą. Tarp kita ko, ar nežinote kur būtų ga-

(pabaiga 6 pusl.)

TĒVO
ANTANO
SKILTIS

Sampratos ir nesusipratimai

Pereitą kartą šiame puslapyje rašyta, kaip vaikai ir jaunimas supraną lietuvių tautybę. Ne pažymėta, kad ypatingai suaugę paveldėjo iš 19-to šimtmečio ir dabarties politikos net nejučiomis tautybės sąvoką, pagrįsta karine jėga. Tokiu būdu tautybės atrodo viena kitai priešinga, pavz. būti rusu Vokietijoje negerai, nes jie am žini priešai. To negalima pritaikyti lietuvių tautai, kuri karinių kėslų neturi.

Be to, moderniam pasaulyje nėra tik tautybės pagrindų tautos. Senovėje valstybė buvo ne tiek tautos išraiška politikoje, kiek kunigaikščių ar valdovų savotiška nuosavybė ir ambicija. Dabar yra dviejų rūšių valstybės: tautiniu pagrindu ir sudėtinės. Pirmosiose gyvena maždaug vienos tautybės žmonės, pavz., Olandija, Vokietija, Prancūzija. Antrosiose tautybių yra daug — tai didžiųjų emigracijų kraštai: Kanada, JAV-bės Venecuela, Brazilija, Australija: JAV-bese yra 14 tautybių, kurios turi bent pusę milijono savo žmonių tame krašte, jų tarpe ir lietuvių tauta.

Tad, į tautybę tiksliau žiūrėti kaip į kultūrinę žmogaus būklę: lietuvis yra lietuvių kultūros paveldėtojas ir nešėjas. Kokios galimybės randamos didžiosios emigracijos sudėtinės kultūros kraštuose kaip Australijoje, ar Brazilijoje, ar JAV-bese?

Amerikos skautų sąjunga išleido tokį mažą lapuką, kurį daugelis skautų vadovų ir rėmėjų įsidėda į piniginę. Jame parašyta: "Už šimto metų nebus svarbu, kokią turėjau banke sąskaitą ar kokiam name gyvenau, ar kokį automobilį vairavau. Be pasaulis gali būti kitoks, nes būvau svarbus vieno berniuko gyvenime». O šeima, je gi tėvai 24 valandas ir 20 ar daugiau metų dirba, augindami vieną ar kelis vaikus.

Tuo tarpu, visuomenė nusimena, jeigu kur nors dalyvauja tik šimtas vietoj dviejų, lyg dalyko vertė kiltų vien tik iš skaičiaus. Yra vietovių, kuriose iš viso tik 80 lietuvių, o turi mokyklėlę, koplyčią, leidinėlį, parengimus. Tam tikras skaičius būtinas veiklai kad būtų mokytojų, mokinių, redaktorių, organizacijos ir rateliai, bet ir paskira še ma sugeba vaikus lietuviškai auklėti ir mokyti, jeigu ji išsvengia su tautybe susijusių nesusipratimų.

Vienas kitas toks nesusipratimas yra kalba. Vyresniosios lietuvių kartos moka lietuviškai, dažnai rusiškai, lenkiškai, vokiškai, latviškai ir dar gyvenamojo krašto kalbą. 1966 metais Jaunimo Kongrese dalyviai iš 17 kraštų mokėjo po dvi ir tris kalbas. Yra dabar keliolikmečių lietu-

Po Čikaga Besidairant

ZENONAS BAČELIS

(tėsinys)

PROF. DIRMONTAS

Gerai gyvuoja ir neapleidžia lietuvių reikalų prof. Dirmontas. Su juo teko susitikti keletą kartų ir tartis dėl jo tvarkomo Kauno universiteto metraščio. Vieną vakarą jo suruoštoje arbatėlėje teko pabendrauti su jo pakviestu būreliu inžinierių bei visuomenininkų. P. Dirmontas dar tiek greitas, kad lydėdamas mane pas kitą bičiulį, atsiskaitė važiuoti ir abu «bėgome» keletą kilometrų. Grįžtant namo irgi atsisakė mano švogerio pavėžinimo automobiliu. Tai vienas iš nedaugelio belikusių Lietuvoje ir išsivijoje mokyklos kolegų. Nebendravo me tėvynėje intymiau, šeimynomis, bet santykiavome universiteto reikaluose. Priminė man, kad aš atsisakiau dėstyti universitete ūkinę ir miestinę žemėtvarką, kai dekanatas jau buvo nutaręs kviešti net adjutanto titulu.

PAS KOLUPAILIENE

Kito žymaus kolegos, pasau linio masto hidrologo ir didelio visuomenininko prof. Kolupailos neberadau gyvųjų tarpe. Beteko aplankyti tik jo žmoną. Lietuvoje mūsų šeimos artimiau bendravo. Ilgai ieškojęs, pagaliau susiradau Ponia Kazimieriečių ligoinėje. Labai apsidžiaugė pamąčius, kad neužmiršau jos vyro, nepaisant kad jis spaudoje buvo neigiamai paminėtas po mirties dėl jo politinio nusistatymo, Ponia Kolupailienė buvo geros nuotaikos, nes gydytojų atlikę tyrinėjimai

nerodė vėžio ligos, nuo kurios mirė prof. Kolupaila.

ARCHITEKTAS KOVALSKIS-KOVAS

Idomu buvo susitikti su architektu J. Kovalskiu-Kovu. Teko maņu su juo Lietuvoje bendralrbiuoti, kai jis buvo Kauno miesto savivaldybės statybos skyriaus vedėjas, o aš miesto tarybos narys. Kaip pasižymis architektas, jis buvo mėgiamas rusams okupavus Lietuvą ir, atrodė, jog ir pats iš pradžių jiems simpatizavo. Bet bolševikus išvijus jis atėjo į mūsų namus su šautuvu, su kuriuo jis dalyvavo sukilime prieš bolševikus. Tremties ir širdies negalavimų veikiamas, JAV pastatęs keletą bažnyčių, jis pasitraukė iš aktyviosios veiklos.

PAS KUN SUGINTA

Aplankiau S. Paulyje viešėjusį kun. Benediktą Sugintą, bet neužklupau jo namie. Buvo išvykęs rekolekeijų. Šeimininkė papasakojo, kad kun. Benediktas esąs labai paveiktas dviejų hemoragijų. Tai atsiliepa jo kalbai ir elgesiui. Bet jis jokių būdu neapleidžia lietuviškųjų gimnazijų reikalų — nuolat ir užsispyrusiai renka joms aukas.

RAŠYTOJAMS ITEIKTOS PREMIJOS

Neužmirštamų įspūžių paliko apsilankymas Jaunimo Centre. Spalio 11 dieną Švietimo Taryba su Rašytojų Draugija įteikė premijas rašytojams M. Vaitkui ir D. Bindo kienei. Laureatams pagerbti

prisirinko pilna Centro salė. Atidaromąji žodi tarė Tėvas Juozas Vaišnys, SJ. Po jo Švietimo Tarybos pirmininkas J. Kavaliūnas ir premijų mecenatas L. F. pimininkas Dr. Razma, savo ir kolegos vardu padėjo kan. M. Vaitkus. Koncertinėje dalyje laureatai skaitė savo kūrybos ištraukas, o solistė sopranas Kojė lienė padainavo 8 lietuvių kompozitorių ir dvi lietuvių dainas. Akompanavo muzikas D. Lapinskas.

Šiose išskilmėse teko susitikti su buvusiais Salzburgo stovyklos bendradarbiais rašytoju Grincevič'u, veterinaru gydytoju Milakniu, buvusiu apygardos teisėju, broliais Juknevičiais ir kitais mažiau pažįstamais.

PAS JÉZUITUS

Kitą dieną specialiai vykau pas jėzuitus. Ilgiau teko pabendrauti su prof. Juozu Žilevičiu, su kuriuo teko darbuotis prieš 46 me us. Tuomet jis buvo Dainos Draugijos pirmininku ir, išvykdamas į Klai pėdos konservatoriją, mane muzikui, paliko vadovavimo įpėdinytę. Dabar jis visą širdį ir gyvenimą atiduoda savo sukurtam ir tvarkomam lietuvių muzikologijos arkyvui. Aprodė visą arkyvą, paaiskindamas visus sukrautus lobius, kurių dauguma jau sukartolekuoti, bet didelė dalis dar neturi vietos ankštose patalpos. P. Žilevičius pasišventęs dirbti, bet turi labai nusilpusias akis ir yra pavojus, kad gali visiškai apakti. Tačiau jis yra geros nuotaikos. Pietaudami išmetėm po porą stikliukų pajaukavome. Bet mokėti už vaišes jis neleido. Laikė mane svečiu nebuvėliu. Prasitarus, kad aš esu, gal už jį turtingesnis, atsakė turis Washingtonė gerą ženatą, uždirbantį 20 tūkstančių dolerių per metus ir žadantį jį rūpintis, kai nebegalėsias dirbti.

Provinciolo T. G. Kijausko tą dieną neradau namie. Kitą dieną susiskambinome ir nuvykau jo aplankyti, atsisakęs jo paslaugos paimti mane iš namų. Provincielas aprodė tē

vų jėzuitų patalpas, koplyčią muziejų, arkyvą, knygyną ir vėliau pasisodino prie stalo bendriems pietums. Po pietų porą valandų pasišnekučiavo me apie Čikagos lietuvius, apie lietuvių reikalus, apie Jaunimo Centro vargus ir malonus ir, be abejo, apie S. Paulo vargus.

CICERO

Atsisakius pavėžėjimo grįžtant, T. Kijauskas pasiryžęs kuo nors pasitarnauti, nuvežė mane į Cicero, pas prof. Rukuižą. Jis jau penkeri metai kaip liko nerogis, bet yra optimistiškai nusiteikęs. Jis džiaugiasi išmokęs aklųjų rašto (Braille) ir, žmonos padedamas, dar rašo spaudai ir ir džiaugiasi turėdamas gerą sūnų, kurs jį globoja ir atjaučia senatvės ligos nelaimę.

Bestebėdamas dabar jį susiliesėjusį, prisiminiau buvusį prieš 63 metus milžiną vyrą, kai prasidėjo mūsų pažintis, begyvenant Panevėžyje, vie name mokinių pensione. Tuomet jis buvo vyresniųjų gimnazijos klasių mokinys ir išbarė kitus gimnazistus, kurie su montekristu peršovė mano pirmąją įsigytą uniforminę gimnazisto kepurę. Vėliau pažintys atsinaujino nepriklausomoje Lietuvoje, kai tekdamas vadovauti praktikos darbams su mokiniais bei studentais, jo vadovaujamose mokyklose ir bendradarbiaujant žemės ūkio ministerijoje, direktorių pareigose. Jo šeimoje praleidome porą jaukių valandų. Prieš atsisveikinant pirmiau vieną įvykį, atsitikusį prieš 40 metų. Po inž. Staniškausko vestuvinės vakarienos, atvykome su juo pas mane nakvyne. Tik po gerų imtynių pasisekė nutraukti jį nuo sofos ir paguldyti lovon. Atsisveikinome nebesitikėdami dar kartą pasimatyti. Su malonu T. Kijausku išsiskyrėme prie mano buveinės ir jau pasimatėme S. Paulyje.

(Bus daugiau)

ISIDÉMÉTINI
LIETUVOS ATSTOVYBES
URUGUAY, MONTEVIDEO

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5838, Tel. 50-2180
Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA
ZELINA: Rua Inacio ir Av. Zelina, Mons. Pfo. Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Liet. Bendruomenė, Valdybos pirminink. p. Juozas Tijunelis
Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 266-0346.

TÉVAI JÉZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooka — Tel. 273-0338.

LIETUVIŲ KALBOS
PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS
LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooka Rua Juatindiba, 20.

Sekmadieniais ir šventadieniais 8, 10 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko kai turimos metinės ar 7 d mišios.

Išpažintys čia klausomokasdieną prieš mišias,
Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val.
V. Carolina 15 val.,
Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jaçana klierikų kopl. 8,30 val.
Bom Retire, 10,15 val.
Utinga 16,30 val.,

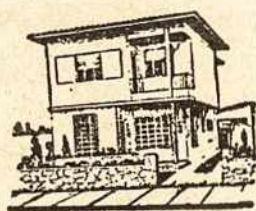
Trečią:

Agua Rasa 8,30 val.,
Moinho Velho 11,30 val.,
Lapa It, 30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,00 val.,
Vila Bonilha 10 30 val.
Prudente 18 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJAI IR ADMINISTRACIJAI, TAIP PAT IR SÃO PAULO LIETUVIAMS JÉZUITAMS GALITE SIŪSTI LAISKUS ŠIUO ADRESU:
CAIXA POSTAL 4421,
S. PAULO, BRASIL.

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

. 15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 362

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui / telkite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA

Lindoya vanduo yra gerai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

— SÃO PAULO

MŪSŲ Lietuva

UA JUATINDIBĀ, 20 — P. DA MOÓCA — SĀG PAULO, 13

ŠAUKIAMAS BENDRUOMENĖS TARYBOS POSĖDIS

Šeštadienį, spalio 3 dieną, 16 valandą, šaukiu Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos posėdį svarbiems mūsų veiklos reikalams aptarti. Visi Tarybos nariai malonėkite laiku dalyvauti.

Posėdis bus Jaunimo Namuose Vila Zelinoje.

Br. L. B. Tarybos Pirmininkas
Juozas Čiuvinškas.

Iš dešinės į kairę — Naujosios Kalvarijos Lietuvių Klebonas Juozas Janilionis, Rio de Janeiro arkivyskupas kardinolas Jaime de Barros Camara, lietuvių generalvikaras prelatas Zenonas Ignatavičius.

SAVO AKĖMIS MAČIAU

Nuvykęs Rio de Janeiro miestą turėjau progos aplankyti Lietuvių Kalvarijos parapijos koplyčią Katedroje. Maloniai buvau nustebintas tos koplyčios grožiu ir istoriškumu.

Viską apžiūrėjęs sakau lietuvių General Vikarui Prel. Z. Ignatavičiui. «Ak, kaip gražu, kad lietuviai gavo tokią patogią koplyčią pačiam miesto centre, pačioj katedroj!»

Žinote, tai vis prel, Zeno Ignatavičiaus rūpesčiu. Jis gavo ne tik koplyčią, bet ir klebonui gyvenamą kambarį, ir mažą zakristiją, kambarį posėdžiams, susirinkimams raštinei ir knygynui. Iš kunigų seminarijos gavo kėdžių,

pirko gražius vargonėlius.

Vietiniai lietuviai turėtų būti labai dėkingi Prelatui, kuris per ilgus metus profesoriaudamas kunigų seminarijoj įsigijo didžios simpatijos ir pas kardinolą ir kitose aukštesiose sferose, kad atėjus laikui, turėtume to viso vaisius. Ne tik Rio arkivyskupijoj, bet ir kitose vyskupijose, kaip Niteroi ir Petropolis, Prelatas Ignatavičius yra paskelbta lietuvių generalvikaru.

Gerb. Kun. Juozas Janilionis irgi labai pagerbtas, nes paskelbtas pirmuoju naujosios parapijos klebonu. Ne tik Rio lietuviai labai patenkinti tokiu dideliu pasisekimu bet visi lietuviai.

Lenkai nustebę sako: «Tokia maža lietuvių kolonija ir

ARTI SPAUDOS BALIUS

Sv. Juozapo Vyrų Brolija rengia šeštą tradicinį SPAUDOS BALIŲ š. m. rugsėjo 20 d., sekmadienį, sekmadienį 12 30 val. Jaunimo Namuose.

I šį SPAUDOS BIČIULIŲ balių-pobūvį ji maloniai kviečia atvykti visus ir visas, drauge ir smagiai laiką praleisti, gardžiai papietauti, pasižiūrėti trumpos ir įdomios meniškos programos Gros ir lietuviška muzikai.

Įamsta dalyvaujamas paremsite lietuviškąją spaudą, mūsų kolonijos savaitraštį «Mūsų Lietuva».

Bilietus galite gauti: VILA ZELINOJE pas Brolijos narius, MOOKOJE pas Joną Dimšą ir Tėvus Jėzuitus, CASA VERDE pas Matelionius ir brolius Stankūnus, VILA PRUDENTEJE pas Motiejų Tamaliūną.

Rengėjai — Sv. Juozapo
Vyrų Brolija

tokias dideles įsigijo teises ir privilegijas, kai tuo tarpu kitos, daug gausesnės tautos, jų neturi».

Tad širdingai sveikinu brangų prelatą lietuvių generalvikarą Z. Ignatavičių ir pirmąją naujos parapijos kleboną Juozą Janilionį tiek metų išbuvusį Rio lietuvių kolonijos kapelioną ir mielus lietuvius! Gyvuokite ilgiausius metus Dievo garbei ir mūsų tikinčiųjų dvasios naudai. Bet už tai dabar visi lietuviai lankykite tą koplyčią. Neapvilkite parapijos įsteigėjų, o ypač Jo Emilencijos Kardino. Jaime de Barros Camara.

Jonas Bružikas, S. J.

DAR NEUŽDARYK ME

Lietuviškai spaudai kasmet sunkenybės didėja. Permai mirus mūsų didžiajam Spaudos šulniui Juozui Matelioniui, visi aiktelėjome iš šurpau ir stajaus sukretimo. Bet pasižadėjome nenuleisti rankų ir vėlionies pavyzdžiu naujai užsi degti ir tęsti spaudos vagą tolyn.

Šiame sekmadienį vėl metinis Spaudos parengimas po sumos Vila Zelinoj. Eikime visi ir padėkime kiek ir kuo kas galime.

Ir tie, kurie neskaito, tegu nosis nors platiną «Mūsų Lietuvą». Kas išsigali atneškite šimtinę — ir tapsite vieno numerio leidėjas. Kas negali vienas pats leidėju tapti, susidėkite po 10 kruzeirų ir, žiūrėk, iš 10 žmonių jau leidėjas. Bet vienam reikia imti iniciatyvą pradėti rinkti, ar kurioj viloj, ar susirinkime.

Tad visi į darbą — Spaudos talkai!

J. Bružikas, S. J.
ML Administratorius

ZELINOJE VISI GALI UŽSIMOKĖTI UŽ «M. LIETUVĄ»

p. Juozui Baužiui. Jis daug metų ištikimai patarnauja skaitytojams ir Administracijai, patarnaus ir dabar. Jo adresas yra Rua Manaias, 363. Visai arti prie bažnyčios aikštės. Pasinaudokite!

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kąd daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą, Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.o andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

VĒL MIRĖ

Praeitą pirmadienį, rugsėjo 14 d, mirė Povilas Petkevičius sulaukęs 80 m. amžiaus. Paskutiniu laiku gyveno S. Terezinha, prie S. André; anksčiau yra gyvenęs Mookoje ir kitur. Mūsų užuojauta velionies žmonai ir giminėms.

PAIEŠKOMI TAUTIEČIAI

Per Tarptautinį Raudonąjį Kryžių paieškomi šie mūsų tautiečiai: Kazimieras Barauskas, Antanas Baliutis, Petras, Eva, Ana Karikas, Juozas Vaičiulis, Juozas Novitskas, Juozas Domeika, Emilija Barčis Indrelienė, Antanas Jankauskas, Kliunkaitė-Lepšienė Bronė, dukterė Juozo, Antanas Nemenis, Jakob Steponavitch, Pasiukevitche, Nikolias Rūdzevičius, Silvestras Guogis, Apolonija, Nikodemus Skruodis, Stanislovas Vilkas, Antanas Silevičius, Stanislovas Jankauskas, Juozas Stoujenas ar Stungėnas, Marytė Cesliavičiūtė (ar Tseslevičiūtė), Bronė Talelienė, Valerija Meškauskas (ar Meškauskienė), Vladas Novitskas, Andrius Valiūnas, Petras Vaškevičius, Psarodia Jean, Teofilis Adamavičius, Julius Bernotas, Ignas Banis, Vladas Būga, Bronė Laskienė, Adomas Nomeika, Ferencė Rostas, Janė Samborienė.

Jei kas apie tuos asmenis žinotų, prašome pranešti šiuo adresu: Cruz Vermelha Brasi-leira, Filial de São Paulo, Av. Moreira Guimarães, 699, telefone 61-1800, 61 6163, arba šio laikraščio redakcijai.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,40

(pabaiga iš 1 pusl.)

Beirute Libano partizanai sudėgino Jordano atstovybę. Tačiau Jordane yra ir karaliaus salintakų. Karalius Hus seinas yra laikingas žmogus, mokslus baigęs Anglijoje, va karų draugas. Jis yra vienintelis ryšys tarp JAV ir arabų, Jį respektuoja ir žydai. Pergyvenęs jau keletą pasikėsinimų prieš savo gyvybę. Gal jis dar ras būdą sugyventi su ta valstybe valstybėje, nors ji ir nori jį nuversti nuo sosto.

(pabaiga iš 4 pusl.)

lima gauti tinkamas Europos žemėlapis?

Aš pažadu jo ieškoti, bet tinkamo po ranka neraudu. Sakau tokio, kuris mokyklai tikų. Bet geografijos pamokos eis toliau ir be jo. Ponia mokytoja turi daug entuziazmo, greičiausia kokią naktį pasidės ir pati paruoš, nupaišys.

Išeidamas girdžiu mokinių klausimus apie jų tėvų ar senelių tėviškę. An kažin kaip smagu širdyje. Lauko vėsus oras atrodo netaip vėsus, drėgmė lyg sumažėjusi...

Einu per Praça da Se. Šeštadienio vakaras loterijos par davėjai siūlo bilietus ir įkyriai šūkauja:

È para hoje, è para hoje. Bet man loterija nerūpi dabar.

Galvoju, kaip greitai bėga laikas; štai jau kitos savaitės galas Norėjau pasakyti kitos pilkos savaitės galas, bet šian dien negaliu ne. Kažin ką parsiėšu iš mokyklos

Laigi, savaitė baigiasi bet pradeda didėti naujos viltys lietuviškai mokyklai Mokoje.

A. D. P.

VYRŲ BROLIJOS VEIKLOS KALENDORIUS

Rugsėjo 20 d. spaudos bičiulių subuvimas-balius.

Spalio 11 žaidimai Jurubatubos parke pas p. Vladą Jašulionį.

Lapkričio 8 ar 15 piñkaikas Praia Grande.

Juozas Baužys, pirm.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206.
Vila Prudente, Tel. 63-5352